

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-11-2019

«... també nosaltres, que som molts, units a Crist formem un sol cos i som membres els uns dels altres. [...] Que l'amor no sigui fingit. Fugiu del mal, abraceu-vos al bé. Estimeu-vos afectuosament com a germans, avanceu-vos a honorar-vos els uns als altres. Esforceu-vos a ser sol lícits. Sigueu fervents d'esperit, serviu el Senyor. Que l'esperança us ompli d'alegria. Sigueu pacients en la tribulació, constants en l'oració. Feu-vos solidaris de les necessitats del poble sant. Practiqueu amb deler l'hospitalitat.

Beneïu els qui us persegueixen. Beneïu, no maleïu. Alegreu-vos amb els qui estan alegres, ploreu amb els qui ploren. Viviu d'acord els uns amb els altres. No aspireu a grandeses, sinó poseu-vos al nivell dels humils. No us tingueu per savis» (de la carta de l'apòstol sant Pau als Romans 12, 5.9-16ab).

El dia 15 d'aquest mes de novembre rebem aquesta carta que sembla que està escrita precisament per cada un de nosaltres. Sant Pau és qui ens la fa arribar, de perseguidor i enemic obstinat dels cristians, tocat per la gràcia de Déu, es converteix en apòstol de Jesús i en el missioner més gran, testimoni fidel i valent fins el martiri. Pau, un home amb una trajectòria de fe molt problemàtica i amb un passat com a pecador, sembla impossible que ens pugui dirigir aquesta exhortació tan magnífica, en la que hi traspua la seva experiència personal.

Descobrim, en aquest text, tot l'amor que l'apòstol ens té, tots som germans, perquè tots som membres de l'únic cos de Crist. Ens anima a fugir del mal i a buscar sempre el que és bo. Ens encoratja a competir en estima i amor mutu. Es dirigeix a nosaltres, que a vegades perdem l'esperança, i ens exhorta a conrear l'alegria, ja que a vegades la frustració ens atrapa, per les moltes adversitats que la vida ens presenta.

Ens convida a pregar amb perseverança, perquè sap, per experiència, que la pregària l'ha fet fort per superar cada entrebanc i dolor. Més encara, fins i tot, l'ha fet feliç!

Pau ens anima a parlar bé dels altres: fins i tot beneint als qui ens maleeixen i ens fan mal... Però, com es fa això? Sembla impossible. Certament és difícil, molt difícil, Pau ho va aconseguir perquè es va deixar atrapar per Jesús, perquè va obrir el seu cor empedreït, a l'amor. Va tancar els ulls plens d'odi i de venjança, i tocats per la gràcia de

Déu, els va obrir sanat, capaç de veure el bé precisament en aquells que considerava els seus enemics a qui havia de perseguir i assassinar.

Mirant la televisió i llegint els diaris, per desgràcia copsem quant d'odi, quants sentiments de venjança, quantes actuacions a nivell personal es desenvolupen per aconseguir justícia. Gràcies a Déu, això no passa entre nosaltres! Però hem de reconèixer que fàcilment jutgem i condemnem... I que sovint preferim parlar malament (o com a mínim, no parlant bé) d'aquells que pensen diferent de nosaltres...

Magdalena Aulina, la nostra "alzina", ha patit greus tribulacions i ha tingut molts enemics. Però ella, obedient a la gràcia del Senyor, com sant Pau, no va deixar de pregar i demanar al Senyor la gràcia de perseverar en la fe i en l'amor. Magdalena resava i demanava que resessin pels que la "persequien". Era feliç en l'esperança i forta en la confiança en Déu, que tot ho pot. Tenia la certesa que Déu mai desatendria als qui sincerament el busquen. En veritat, tenim molt per aprendre!

